

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 138.

Tiende Session.

38te Møde.

Torsdagen den 25de Novbr. Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Aften.

(Fortfat.)

Beck (forts.): Saaledes som Sagen nu stiller sig efter de meddeelte Oplysninger, maa jeg finde det naturligt, at man stræber efter at tilvejebringe en saa streng Control som mulig, for at ikke Præstationerne til de Militaire skulle betales med en overdreven høi Priis; jeg maa finde det rigtigt, at man stræber efter at ændre § 7 i Loven af 29de December 1850 for at skjærpe Controlen, ligesom jeg ogsaa tror, at det maa paastjønnes, at Udvalget, samtidigt med at fremhæve Anvendelsen af denne § 7 i en saa vid Udstrækning som mulig, tillige har indstillet, at de foreslaaede Nedsættelser ikke maa overskrides, forinden § 7 i denne Lov er anvendt, og det derved har vist sig, at de omhandlede Gjenstande ikke ere at erholde for det bevilgede Beløb, thi man har derved aabnet Udsetigt til, at de Præstationer, som skulle ydes, i hvert Fald kunne betales med de Priiser, som virkelig udfordres, for at de leveres gode og forsvarlige.

Med Finantslovens første Behandling opstod der en lille Dissens mellem den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og mig, nemlig om hvorvidt Bestemmelserne i Armeeplanen af 1842 angaaende Troppesdelingernes Garnisonssteder kunne komme til at gjøre et Ansvar i en vis Retning gjældende. Det ærede Udvalg har, ved i Betænkningen Sp. 126 at omtale For-

sigelsen af Garnisonen i Fredericia, yttrtet, at det ikke vilde foreslaae nogen Nedsættelse i en enkelt Post, navnlig til Exerceerpladsen, og det har begrundet det derpaa, at Garnisoneringen i Kongeriget i det Hele ikke er større, end den efter Planen af 1842 maa være. Herpaa mener jeg, at man skal lægge Accénten, og ikke derpaa, at det i Armeeplanen hedder, at de og de Byer skulle være Garnisonssteder for de og de og de Troppesdelinger; det er ikke min Hensigt at ville forsvare Usvigelserne fra Planen, saaledes maae mine Ord ikke opfattes — jeg mener kun, at saaledes stiller Sagen sig paa Grund af det Vækkende i vor militaire Organisation, det er en Overlevering, som vi have fra Krigens Tid, som desværre maa vedblive, indtil man kan erholde en ny militair Organisation — men jeg har kun anført dem for at fremhæve, at den antydede Udtalelse af Udvalget muligviis kunde berettige mig til at troe, at den Dissens, der fandt Sted imellem den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds og mig om den omhandlede Sag, kunde anses for at være løst.

Hertz: Af mine Udtalelser under Finantslovens første Behandling ville de Herrer Medlemmer have seet, at jeg hører til dem, der troe, at der ikke altid er blevet taget det tilbørlige Hensyn til Kjøbstæderne, som de med Billighed kunde fordré; dette tror jeg talmlidelig, og jeg tror det isærdeleshed for enkelte af Kjøbstæderne, nemlig de bekvarterede Kjøbstæder. Sagen stiller sig nemlig saaledes, at ved Loven af 20de Juni 1850 gif Indkvarteringsaffæten over til Ligningsstat; af hele Ligningsaffæten blev der i Loven hængang paalagt samtlige Kjøbstæder 62,000 Rd. som